

W numerze:

- 👉 Negocjacje ws. wynagrodzeń
- 👉 Zasady zmniejszania i zawieszania zasiłków i świadczeń przedemerytalnych
- 👉 Sytuacja w funduszach celowych rynku pracy

Gdańsk, lipiec 2004 r.

DZIAŁ INFORMACJI

KK NSZZ

Solidarność

Spis treści

Z OBRAD PREZYDIUM KK.....	3
POSIEDZENIE Z DN. 5.07.2004 R.	3
POSIEDZENIE Z DN. 14.07.2004 R.	5
POSIEDZENIE Z DN. 27.08.2004 R.	10
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	20
NEGOCJACJE W SPRAWIE WYNAGRODZEŃ	20
POD PRESJĄ CZASU I OSZCZĘDNOŚCI NIE RODZĄ SIĘ DOBRE ROZWIĄZANIA	21
ZASADY ZMNIEJSZANIA I ZAWIESZANIA ZASIŁKÓW I ŚWIADCZEŃ PRZEDEMERYTALNYCH	25
WSKAŹNIKI GUS	27
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	29
SYTUACJA W FUNDUSZACH CELOWYCH RYNKU PRACY	29
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE	33
SZKOLENIA PODSTAWOWE	33
BHP	33
DZIAŁ DS. OCHRONY ŚRODOWISKA PRACY I EKOLOGII	34
MIĘDZYRESORTOWA KOMISJA DS. NDS-ÓW I NDN-ÓW	34
INFORMACJE RÓŻNE	35
IX KONGRES SEKRETARIATU EMERYTÓW I RENCISTÓW	35

Numer zamknięto: 05.08.2004 r.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 5.07.2004 R.

Decyzja Prezydium KK nr 158/04

ws. wykreślenia MKK PZU S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w związku z wygaśnięciem podstaw prawnych do funkcjonowania Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej PZU S.A. (na skutek przekształcenia PZU S.A. z firmy wielozakładowej w jednego pracodawcę) postanawia skreślić z rejestru MKK Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną PZU S.A. zarejestrowaną w Krajowym Rejestrze MKK pod nr 11.

Decyzja Prezydium KK nr 159/04

ws. reprezentacji NSZZ „Solidarność” w PZU S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w związku z przekształceniem się PZU S.A. z firmy wielozakładowej w jednego pracodawcę, działając na podstawie ust. 5 uchwały KK nr 555/96 stwierdza, że organizacją zakładową w rozumieniu § 8 ust.1 pkt 1 Statutu obejmującą swoim działaniem spółkę PZU S.A. jest organizacja zarejestrowana w Rejonie Mazowsze pod nr 1337.

Decyzja Prezydium KK nr 160/04

ws. ogłoszenia konkursu na znak graficzny XXV rocznicy wydarzeń Sierpnia 1980 roku oraz powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia ogłosić otwarty konkurs na znak graficzny XXV rocznicy wydarzeń Sierpnia 1980 roku oraz powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Szczegółowe warunki uczestnictwa w konkursie zostają określone w formie komunikatu w załączeniu.

Załącznik do Decyzji Prezydium KK nr 160/04

Konkurs

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” ogłasza otwarty konkurs na znak graficzny XXV rocznicy wydarzeń Sierpnia 1980 roku oraz powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Prace, wykonane w dowolnej technice (preferowany zapis elektroniczny na płycie CD), podpisane imieniem i nazwiskiem wraz z adresem, numerem telefonu oraz oświadczeniem o następującej treści „Wyrażam zgodę na przetwarzanie danych osobowych zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr. 101 poz. 926 ze zm.) dla celów niezbędnych przy realizacji konkursu na znak graficzny XXV rocznicy wydarzeń Sierpnia 1980 roku oraz powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność””, należy składać w: Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, 80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24 z dopiskiem na kopercie „Logo XXV-lecia” w terminie do 31 października 2004 r. Prace złożone bez zgody na przetwarzanie danych osobowych nie zostaną dopuszczone do konkursu.

Organizatorzy konkursu zwracają uwagę, iż zgłaszane projekty powinny uwzględniać wersje kolorową i czarno-białą. Należy zakładać, że wybrany projekt będzie wykorzystany w różnego rodzaju drukach okolicznościowych i wydawnictwach promocyjnych. Uczestnicy konkursu mogą załączyć do zgłaszanego projektu własne propozycje wykorzystania go w praktyce.

Każdy uczestnik może przedstawić dowolną ilość projektów.

Zgłoszone prace oceni jury powołane przez Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Dla autora zwycięskiego projektu przewidziano nagrodę w wysokości 10 tysięcy złotych.

Majątkowe prawa autorskie nagrodzonej pracy na wszelkich polach eksploatacji przechodzą na rzecz Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Materiały zgłoszone do konkursu stają się własnością Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prawa autorskie nie wybranych materiałów nie przechodzą na rzecz Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Jednocześnie organizator zastrzega sobie prawo do ostatecznego rozstrzygnięcia konkursu w sposób nieokreślony niniejszym komunikatem.

Decyzja Prezydium KK nr 161/2004

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad obliczania i trybu przekazywania gminom dotacji celowej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie zgłasza uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad obliczania i trybu przekazywania gminom dotacji celowej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Decyzja Prezydium KK nr 162/04

ws. udzielenia pełnomocnictwa do wykonania czynności w imieniu NSZZ „Solidarność” dotyczących Funduszu Gospodarczego Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 163/04

ws. wykonania praw właścicielskich w PPUH „Dekom” Sp. z o.o.

(do użytku służbowego)

Komunikat

W dniu 05 lipca 2004 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Opiniując projekt rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej ws. szczegółowych zasad obliczania i trybu przekazywania gminom dotacji celowej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych prezydium KK nie wniosło do niego uwag.

Prezydium KK podjęło także decyzję o ogłoszeniu otwartego konkursu na znak graficzny, przypadającej w roku przyszłym, XXV rocznicy wydarzeń Sierpnia 1980 roku oraz powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

W trakcie posiedzenia omawiano również przebieg prac w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, w tym m. in. założenia do budżetu państwa na rok 2005 oraz przewidywany przyrost wskaźników wzrostu wynagrodzeń.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 14.07.2004 R.

Decyzja Prezydium KK nr 164/04

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy (druk nr 2964) o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz o zmianie ustawy o zaopatrzeniu społecznym rolników

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przypomina, że Związek wielokrotnie domagał się likwidacji tzw. starego portfela, jako krzywdzącej metody ustalania wysokości świadczeń emerytalnych, sprzecznej z konstytucyjną zasadą równości oraz zwraca uwagę, że na wniosek naszego Związku rząd zobowiązał się przedstawić projekt likwidacji „starego portfela”, tj. wyrównania kwot bazowych do 100 % tym grupom emerytów, które miały naliczone świadczenia od niższej kwoty bazowej. Termin realizacji tego zadania - wrzesień 2003 roku – zaproponowany przez stronę rządową nie został dotrzymany.

W sprawie likwidacji „starego portfela” Trójstronna Komisja ds. Społeczno – Gospodarczych podjęła uchwałę nr 11 z dnia 13 grudnia 2002 r. (w załączeniu), której rząd do dziś nie wykonał, mimo, że proces likwidacji „starego portfela” miał się rozpocząć w roku bieżącym.

W sprawie zasad waloryzacji emerytur i rent TK ds. SG przyjęła uchwałę nr 10 z 13 grudnia 2002 (w załączeniu). Efektem zawartego porozumienia i pracy parlamentarzystów było uchwalenie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw, która obowiązuje do dziś.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wyraża zgody na wyrównywanie strat grupy emerytów kosztem pozostałych emerytów i rencistów. W uzasadnieniu projektu ustawy brak jakichkolwiek wyliczeń uzasadniających porównywalność kwot niezbędnych na pokrycie wydatków związanych z likwidacją „starego portfela” z ewentualnymi oszczędnościami uzyskanymi z zamrożenia wzrostu emerytur i rent (uchwała nr 11 TK nie zawierała takiego uwarunkowania). Nie akceptujemy takiego sposobu finansowania.

Rozpoczęcie procesu likwidacji „starych portfeli” od najstarszych roczników jest właściwe, jednak zbyt rozciągnięte w czasie. Wobec proponowanego stopniowego wdrażania ustawy w odniesieniu do różnych grup wiekowych emerytów, Prezydium Komisji Krajowej wnioskuje o wyrównanie strat spowodowanych oczekiwaniem na wdrożenie kolejnych etapów podwyższania kwot bazowych poprzez naliczenie odsetek od daty rozpoczęcia tej operacji.

Decyzja Prezydium KK nr 165/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM w sprawie określenia innych lokat niż wymienione w art. 141 ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje projekt Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia innych lokat niż wymienione w art. 141 ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

Art. 141 ust. 3 ustawy dopuszcza, aby Rada Ministrów w rozporządzeniu określiła inną kategorię lokat, niż wymienione w ust. 1, tylko w przypadku, gdy lokaty w prawa pochodne mają na celu ograniczenie ryzyka inwestycyjnego związanego z lokowaniem aktywów funduszu.

Projekt rozporządzenia, mimo takiej deklaracji, nie wypełnia tego warunku, gdyż dopuszcza szerokie i ryzykowne lokowanie aktywów funduszy w instrumenty pochodne niepewne i trudne w wycenie. Zagraża to interesom uczestników funduszy, którzy poniosą skutki ryzyka.

Ocena skutków regulacji dla finansów publicznych zawarta w uzasadnieniu pomija ewentualne skutki dla budżetu państwa w postaci wydatków z tytułu gwarantowanych świadczeń minimalnych i zasiłków z pomocy społecznej.

Decyzja Prezydium KK nr 166/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM w sprawie organizacji i trybu przeprowadzania kontroli przestrzegania ustawy o promocji zatrudnienia

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje projekt rozporządzenia Rady Ministrów „w sprawie organizacji i trybu przeprowadzania przez wojewodów i organy celne kontroli oraz sposobu ich współdziałania z innymi organami” pod warunkiem uwzględnienia poniższej poprawki

- w § 8 ust.2. pkt.1) po wyrazach „ Fundusz Pracy” i przecinku proponujemy dodać „Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych”

Decyzja Prezydium KK nr 167/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGIP ws. rejestru agencji zatrudnienia

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy ws. rejestru agencji zatrudnienia zgłaszając jednocześnie dwie poprawki do tekstu projektu:

1. w § 9 proponujemy wykreślić wyraz „może” i zastąpić go wyrazami „ma obowiązek”
2. w §10 proponujemy zapis „podmiot, który wykreślono z rejestru z przyczyn, o których mowa w paragrafie 9 pkt 2-8”. Dalej bez zmian.

Decyzja Prezydium KK nr 168/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGİP w sprawie wzoru protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie wzoru protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy.

Decyzja Prezydium KK nr 169/04

ws. wykonania praw właścicielskich w PPUH „Dekom” Sp. z o.o.

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 170/04

ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 171/04

ws. pomocy z Krajowego Funduszu Pomocy dla członków NSZZ „Solidarność” szykanowanych za działalność związkową

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 172/04

ws. przedstawicieli NSZZ „Solidarność” w Komitecie Monitorującym Program Operacyjny Pomoc Techniczna

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza kandydaturę Marzeny Podolskiej-Bojahr i Andrzeja Koneckiego na członków Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna.

Decyzja Prezydium KK nr 173/04

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 174/04

ws. opinii o projektach rozporządzeń MGİP w sprawie trybu wyboru partnerów społecznych i gospodarczych wchodzących w skład Komitetów Sterujących

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia projekty rozporządzeń Ministra Gospodarki i Pracy:

- w sprawie trybu wyłaniania przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych do uczestnictwa w pracach Komitetu Sterującego program Operacyjny Pomoc Techniczna 2004-2006
- w sprawie trybu wyłaniania przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych do uczestnictwa w pracach Komitetów Sterujących Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich 2004-2006
- w sprawie trybu wyłaniania przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych do uczestnictwa w pracach Komitetu Sterującego Sektorowego Program Operacyjny Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw, lata 2004-2006
- w sprawie trybu wyłaniania przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych do uczestnictwa w pracach Komitetu Sterującego dla działania 1.6- Rozwój Transportu publicznego w aglomeracjach w ramach Zintegrowanego Operacyjnego Rozwoju Regionalnego

z powodu braku zagwarantowania w nich udziału wszystkim reprezentatywnym związkom zawodowym we wszystkich tworzonych na podstawie ustawy o Krajowym Planie Rozwoju, komitetach sterujących (analogicznie do decyzji Prezydium KK nr 134/04 wraz z informacją prawną)

Decyzja Prezydium KK nr 175/04

ws. założeń do budżetu państwa na 2005 rok

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stwierdza, że strategia przyjęta do konstrukcji budżetu na 2005 rok oparta jest na wielu niepewnych założeniach natury prawnej i ekonomicznej.

NSZZ „Solidarność” kwestionuje i uważa za nierealne w szczególności:

- oszacowany na 2,8% średnioroczny wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych, zwłaszcza wobec stanowiska wyrażonego przez Ministra Finansów mówiącego o trudności w rzeczywistym oszacowaniu tego wzrostu przed wrześniem bieżącego roku;
- osiągnięcie 5% wzrostu PKB, który autorzy projektu opierają w głównej mierze na wzroście konsumpcji indywidualnej gospodarstw domowych będącej wynikiem wysokiej dynamiki „strumienia dochodów z tytułu wynagrodzeń i świadczeń społecznych”. Jednocześnie proponuje się odejście od waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych, radykalne zmniejszenie ilości wypłacanych rent, realne zamrożenie płac w sferze budżetowej i płacy minimalnej. Wręcz oburzające jest stwierdzenie mówiące o poprawie dochodowości ludności osiąganej przede wszystkim poprzez spadek oszczędności i wzrost zobowiązań kredytowych;
- zmniejszenie zakładanej stopy bezrobocia do poziomu 17,9% tym bardziej, że brak jest odpowiedniej strategii państwa, która promowałaby skierowanie przez przedsiębiorców zwiększonych strumieni pieniężnych na rozwój inwestycji i nowych technologii (B+R), a nie jak obecnie zwiększanie depozytów w systemie bankowym;
- wzrost aktywności inwestycyjnej i PKB w dłuższym okresie czasowym, prognozowany na podstawie ożywienia w produkcji budowlano-montażowej z początku 2004 roku. Zachodzą przypuszczenia, że była to bezpośrednia reakcja na planowane zmiany stawek VAT, spowodowana także „paniką przedakcesyjną” i miała charakter incydentalny. Tezę tę zdaje się również potwierdzać 50 % wzrost zaciągniętych kredytów hipotecznych w pierwszym kwartale 2004 r., a także negatywne wyniki miesiąca maja w tej sferze produkcji (produkcja budowlano-montażowa była o 13,4% mniejsza niż przed rokiem i o 17,4% niższa niż w kwietniu br.). Należałoby więc zachować ostrożność w prognozowaniu trwałości tego zjawiska;

- uzależnienie założeń budżetowych od nieistniejących przepisów prawa;
- opieranie się na zeszłorocznym projekcie ustawy budżetowej, a nie na jej dotychczasowym wykonaniu.

Ponadto:

1. Brak jest rzetelnego i jednoznacznego określenia wysokości długu publicznego i deficytu budżetowego.
2. Przedłożony projekt nie zawiera informacji o przewidywanych na 2005 rok wpływach z prywatyzacji.
3. Zwracamy uwagę, że założenia budżetowe przewidują ograniczenie dotacji do Funduszu Pracy w związku z przeniesieniem ciężaru finansowania świadczeń przedemerytalnych do ZUS. Jednakże nie przewidują uruchomienia programów osłonowych dla zwalnianych pracowników służby zdrowia, co ostatnio zostało zaproponowane przez stronę rządową.
4. Podkreślić należy również, że w założeniach budżetowych nie wspomina się o niezbędnych środkach oraz formach spłaty zobowiązań wynikających z tytułu tzw. ustawy 203.
5. W założeniach budżetowych nie znajduje odbicia przyjęta przez rząd „Strategia zwiększania nakładów budżetowych na naukę w celu realizacji założeń Strategii Lizbońskiej w Polsce”. Środki finansowe na dotacje, gdzie umieszczone są nakłady na naukę maleją. Należy więc przypuszczać, że nie tylko wariant optymistyczny wspomnianej strategii nie zostanie zrealizowany, ale również wariant rozwojowy jest poważnie zagrożony.

Domagamy się korekty wskaźników wzrostu wynagrodzeń za 2004 rok oraz uwzględnienia stanowiska strony związkowej Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych w sprawie wskaźników makroekonomicznych na 2005 rok w przypadku ponad przewidywanego wzrostu inflacji.

Komunikat

W dniu 14 lipca w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Prezydium Komisji Krajowej skrytykowało założenia do budżetu państwa na 2005 r. NSZZ „Solidarność” uznał, że konstrukcja przyszłorocznego budżetu oparta jest na niepewnych założeniach ekonomicznych. Związek uznaje za nierealny: oszacowany na poziomie 2,8 proc. średnioroczny wzrost cen towarów i usług, 5 proc. wzrost PBK oparty głównie na wzroście konsumpcji indywidualnych gospodarstw domowych oraz zmniejszenie stopy bezrobocia do 17,9 proc. Ponadto NSZZ „Solidarność” zwraca uwagę, iż w założeniach do budżetu brakuje: rzetelnego określenia długu publicznego, informacji o przewidywanych wpływach z prywatyzacji, zabezpieczenia środków na programy osłonowe dla pracowników służby zdrowia oraz na spłaty zobowiązań wynikających z ustawy 203. Prezydium Komisji Krajowej domaga się również korekty wskaźników wzrostu wynagrodzeń za 2004 r. oraz uwzględnienia stanowiska strony związkowej Trójstronnej Komisji w sprawie wskaźników makroekonomicznych na 2005 r. Wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w sferze budżetowej powinien wynosić minimum 2,5 proc. powyżej planowanej inflacji. Podobnie, zdaniem związkowców powinny zostać skorygowane wskaźniki waloryzacji emerytur i rent oraz wzrostu wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw.

Prezydium Komisji Krajowej zwróciło się również do Krzysztofa Patera, ministra polityki społecznej o ratyfikację artykułów 4 ust. 1 oraz 13 ust. 1 Europejskiej Karty Społecznej. Artykuł 4 ust. 1 dotyczy prawa pracowników do wynagrodzenia zapewniającego godziwy poziom życia. Natomiast art. 13 ust. 1 zapewnia, by każdej osobie, która nie posiada dostatecznych zasobów i która jest niezdolna do zapewnienia ich sobie z innych źródeł, została przyznana odpowiednia pomoc.

Ponadto prezydium Komisji Krajowej zaopiniowało kilka aktów prawnych. Nie wnie-
siono uwag do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie wzoru protokołu usta-
lania okoliczności i przyczyn wypadku pracy. Pozytywnie zaopiniowano projekt rozporządze-
nia Rady Ministrów w sprawie *organizacji i trybu przeprowadzania kontroli przestrzegania*
ustawy o promocji zatrudnienia oraz projekt rozporządzenia w sprawie *rejestrów agencji za-*
trudnienia. Prezydium negatywnie oceniło projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie
określenia innych lokat niż wymienione w art. 141 ust. 1 ustawy z 28 sierpnia 1997r. o orga-
nizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych. Zdaniem prezydium Komisji Krajowej projekt
rozporządzenia dopuszcza szerokie i ryzykowne lokowanie aktywów funduszy emerytalnych.
W odniesieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, prezy-
dium przypomniało, że „Solidarność” wielokrotnie domagała się likwidacji „starego portfela”.
Prezydium Komisji Krajowej uznaje, że w uzasadnieniu projektu brak wyliczeń uzasadniają-
cych porównywalność kwot niezbędnych na pokrycie wydatków związanych z likwidacją „sta-
rego portfela” z ewentualnymi oszczędnościami uzyskanymi z zamrożenia wzrostu emerytur i
rent. Prezydium Komisji Krajowej nie wyraża zgody na wyrównanie strat jednej grupy emery-
tów kosztem pozostałych emerytów i rencistów.

• Marta Pióro, Biuro Prasowe KK

POSIEDZENIE Z DN. 27.08.2004 R.

Decyzja Prezydium KKnr 176/04

**ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGiP w sprawie trybu, terminów i zakresu
sprawozdawczości dotyczącej realizacji Narodowego Planu Rozwoju w odniesieniu
do projektów działań i programów operacyjnych**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozpo-
rządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie trybu, terminów i zakresu sprawozdawczo-
ści dotyczącej realizacji Narodowego Planu Rozwoju w odniesieniu do projektów, działań i
programów operacyjnych, trybu kontroli realizacji narodowego Planu Rozwoju, trybu rozli-
czeń projektów, działań i programów operacyjnych.

Równocześnie Prezydium Komisji Krajowej protestuje przeciw wyznaczaniu tak krót-
kich terminów opiniowania aktów prawnych, które uniemożliwiają konsultację wewnątrz-
związkową.

Decyzja Prezydium KK nr 177/04

**ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGiP w sprawie kwalifikacji zawodów
i specjalności dla potrzeb rynku oraz zakresu jej stosowania**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniując projekt rozporządzenia Mi-
nistra Gospodarki i Pracy ws. kwalifikacji zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy
oraz zakresu jej stosowania wnosi o ujęcie w projekcie zawodów i specjalności z branż:

- rud cynku i ołowiu
- elektrowni i elektrociepłowni
- oraz zaplecza górniczego

wg załącznika.

Załącznik do decyzji nr 177/04

Wykaz nieuwjętych zawodów i specjalności z branż:

- rud cynku i ołowiu
- elektrowni i elektrociepłowni
- oraz zaplecza górniczego
 1. Inżynier Górnik – Górnictwo Rud Cynku i Ołowiu p/z - (pod ziemią)
 2. Górnik Instruktor Strzałowy p/z
 3. Górnik Operator Maszyn Samojedznych p/z
 4. Dysponent Przewozu p/z
 5. Górnik Podsadzkarz p/z
 6. Górnik Wiertacz p/z
 7. Ślusarz, Spawacz p/z oraz przeróbki mechanicznej i urządzeń produkcyjnych
 8. Wydawca Materiałów Wybuchowych p/z
 9. Operator Urządzeń Zmywczych
 10. Telemonter p/z
 11. Ściągacz Cynku
 12. Aparatowy Urządzeń Hali Wanien
 13. Młynowy Mineralów
 14. Inżynier Techniki Strzałowej
 15. Inżynier Wentylacji
 16. Inżynier Mierniczy
 17. Inżynier Geologiczny
 18. Dyspozytor Kopalni i Zakładu
 19. Technik Wentylacji
 20. Technik Mierniczy
 21. Inżynier ds. Przeróbki Mechanicznej Rud Cynku i Ołowiu
 22. Technik ds. Przeróbki Mechanicznej Rud Cynku i Ołowiu
 23. Kierownicy działów ekonomicznych
 24. Kierownicy wewnętrznych jednostek organizacyjnych w działalności podstawowej w energetyce
 25. Technik elektroenergetyk elektrowni ciepłych
 26. Technik zabezpieczeń elektrycznych
 27. Technik automatyk
 28. Technik elektromechanik
 29. Referenci
 30. Mechanik maszyn i urządzeń energetycznych
 31. Monter maszyn i urządzeń energetycznych
 32. Operator nastawni
 33. Operator bloku
 34. Operator urządzeń odpopielania, nawęglania, odsiarczania, mazutowni

- 35. Obchodowy bloku
- 36. Dyspozytor ruchu elektrowni
- 37. Wytaczarz

Decyzja Prezydium KK nr 178/04

ws. opinii o Krajowym Planie Działań na rzecz Zatrudnienia w roku 2005

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, opiniując projekt Krajowego Planu Działań na rzecz Zatrudnienia na rok 2005 (wersja z 9.07.2004 r.), uważa za zasadne popierać priorytety polskiej polityki zatrudnienia wymienione w projekcie pod następującymi warunkami:

- zwiększenia w stosunku do lat ubiegłych udziału środków przeznaczanych na aktywne programy rynku pracy;
- znacznego zwiększenia kadrowego i instytucjonalnego publicznych służb zatrudnienia, zwłaszcza w zakresie pośrednictwa pracy i doradztwa zawodowego (zadania 1.3; 1.4; 1.5);
- rozbudowy systemów funduszy pożyczkowych i poręczeniowych (zad. 2.3; 2.4);
- wdrożenia systemu informatycznego poszukiwania pracy EURES (zad. 3.4);
- wdrożenia monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych (zad.3.3);
- wdrożenia systemu kształcenia ustawicznego dla dorosłych (brak takiego zadania) z przywróceniem ulgi w podatku dochodowym dla osób inwestujących we własny rozwój zawodowy;
- przywrócenia praktyk zawodowych dla młodzieży w zakładach pracy (zad. 1.1);
- natychmiastowego powołania Naczelnej Rady Zatrudnienia i wydania kompletu rozporządzeń wykonawczych do ustawy o promocji zatrudnienia.

Prezydium KK uważa za niezbędne dokonanie przeglądu wszystkich wniosków i rekomendacji wynikających z Narodowej Strategii Wzrostu Zatrudnienia i Rozwoju Zasobów Ludzkich w latach 2000-06, między innymi w celu utworzenia obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia, które to zadanie nałożył na siebie rząd w Narodowej Strategii Wzrostu Zatrudnienia i Rozwoju Zasobów Ludzkich oraz w Narodowym Planie Działania na lata 2000 - 2001.

Prezydium KK oczekuje podania do publicznej wiadomości mapy aktualnej pomocy regionalnej w ramach poszczególnych programów operacyjnych, sektorowych i pomocy publicznej państwa dla przedsiębiorców z wymiernymi efektami w postaci lepszych, godziwie opłacanych miejsc pracy.

Prezydium KK zwraca uwagę na konieczność utworzenia większej rezerwy Funduszu Pracy (aktualnie wysoce zadłużonego kredytobiorcy) na programy tworzenia miejsc pracy opłacanych z budżetu państwa, gdyż mimo wzrostu gospodarczego nie przybywa miejsc pracy niesubsydiowanej, szczególnie w małych i średnich przedsiębiorstwach.

Prezydium KK oczekuje ratyfikacji Konwencji MOP zatrudnieniowo – osłonowych:

- 150 - o roli, zadaniach i organizacji administracji pracy,
- 181 - dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy,
- 168 - popierającej zatrudnienie i ochronę przed bezrobociem,
- 183 - dotyczącej ochrony macierzyństwa,

- 156 - dotyczącej pracowników mających obowiązki rodzinne,
- 158 - dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy.

Prezydium KK proponuje wykreślenie z Krajowego Planu Działań na rzecz Zatrudnienia na 2005 rok wszystkich zadań, które nie wskazują konkretnej liczby nowych, lepszych miejsc pracy lub uzupełnienia tych zadań o ten wskaźnik w ostatecznej wersji KPD.

Wobec istotnego pogorszenia warunków życia uboższej części społeczeństwa i wciąż rosnącego bezrobocia Prezydium KK wyraża sprzeciw wobec niektórych zbyt ogólnikowych zapisów ze wstępu do projektu KPD takich jak:

- teza o zmniejszeniu przepaści cywilizacyjnej w stosunku do państw UE w wyniku transformacji (str. 2),
- teza o szkodliwej polityce państwa wycofywania z rynku pracy osób starszych przy pomocy wcześniejszych emerytur (str. 3),
- teza o dodatnim wpływie zmian w Kodeksie pracy na rzecz zatrudnienia (str. 6).

Prezydium KK oczekuje poprawionej o powyższe uwagi ostatecznej wersji projektu KPD przed przyjęciem ich przez Radę Ministrów i Komisję Europejską.

Decyzja Prezydium KK nr 179/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGİP w sprawie wzorów sprawozdań z realizacji projektów, działań i programu w ramach SPO RZL

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy ws. wzorów sprawozdań okresowych, rocznych i końcowych z realizacji projektów, działań i programu w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich (wersja z 30 czerwca 2004 roku).

Decyzja Prezydium KK nr 180/04

ws. dotacji finansowej

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 181/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie zgłasza uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Decyzja Prezydium KK nr 182/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGiP ws. warunków i trybu dokonania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej i refundowania kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa oraz wymiaru dopuszczalnej pomocy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniując projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy ws. warunków i trybu dokonania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej i refundowania kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa oraz wymiaru dopuszczalnej pomocy wnosi o uzupełnienie § 2 ust. 2, aby do wniosku o refundacji kosztów z Funduszu Pracy pracodawcy dołączali oświadczenie o nie zaleganiu z wypłatą wynagrodzeń dla pracowników.

Decyzja Prezydium KK nr 183/04

ws. opinii o projekcie rozporządzeń MENiS w sprawie warunków wynagradzania za pracę dla pracowników uczelni państwowych (...)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w całości podtrzymuje opinie zawarte w stanowiskach Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” z dnia 24.06.2004 r. i 9.07.2004 r. (w załączeniu) do projektów rozporządzeń Ministra Edukacji Narodowej i Sportu:

- 1) w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni państwowych,
- 2) w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowej uczelni zawodowej.

Stanowisko Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

w sprawie Rozporządzeń Ministra Edukacji Narodowej i Sportu: zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków wynagrodzenia za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni państwowych oraz zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków wynagrodzenia za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowej uczelni zawodowej - od 1 września 2004 roku

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” akceptuje propozycje zmian przedstawionych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu w załączniku nr 5, jednocześnie proponując uzupełnienie w lp. 14 po wyrażeniu ekonomicznych – „obsługi sieci informatycznej”.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” nie zgłasza zastrzeżeń do propozycji zmian przedstawionych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu w załączniku nr 8 w/w rozporządzeń. Jednocześnie podtrzymuje propozycje korekt w tabeli pracowników bibliotek i w tabeli robotników wynagradzanych w systemie godzinowym przesłanych wraz ze stanowiskiem z dnia 26 czerwca b.r.

W zakresie zmian dotyczących szerokości widełek w tabelach miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego dla nauczycieli akademickich i pracowników nie będących nauczycielami oraz sposobu naliczania i przekazania środków na poprawę wynagrodzeń podtrzymujemy nasze stanowisko sformułowane dnia 24.06.2004 r.

Przypominamy, że zasada wzrostu w I-szym i II-gim etapie poprawy wynagrodzeń górnych widełek o kwotę wynikającą ze wzrostu dolnych widełek została wypracowana i stosowana przez: ministrów właściwych..., związki zawodowe działające w obrębie szkolnictwa wyższego oraz zaakceptowana przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Oczekujemy, że Pan Minister wycofa się ze swojej propozycji oraz będzie respektował wcześniejsze uzgodnienia i przystąpi do kontynuowania negocjacji. Sądzymy, że od lat dobrą praktyką tych negocjacji było doprowadzenie do wspólnych uzgodnień. Pragniemy przypomnieć, że nasz Związek już w marcu wnosił o rozpoczęcie negocjacji w przedmiotowej sprawie. Potwierdzeniem tego jest punkt 6 Protokołu rozmów i ustaleń Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” z 8 kwietnia 2004 roku.

- *Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”- Janusz Sobieszczański*

Stanowisko KSN do projektów rozporządzeń w sprawie warunków wynagradzania...

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” nie może zaakceptować przedstawionych przez MENiS podczas spotkania w dniu 18.06.2004 r projektów „Rozporządzeń Ministra Edukacji Narodowej i Sportu - zmieniających rozporządzenia w sprawie warunków wynagrodzenia za pracę dla pracowników”, szkolnictwa wyższego – tabele miesięcznych stawek wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych.

Sprzeciw nasz budzi propozycja nieuzasadnionego wzrostu górnych stawek tak w części wynagrodzeń zasadniczych jak i dodatków funkcyjnych.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „S” podtrzymuje stanowisko, że wysokość górnych stawek wynagrodzeń w ramach III- go etapu systemowego wzrostu winny być powiększone o kwoty równe wzrostowi dolnych stawek widełek płacowych. Pozwalamy sobie przypomnieć, że zasada ta została zaakceptowana przez przedstawicieli związków zawodowych działających w obrębie szkolnictwa wyższego oraz Radę Główną Szkolnictwa Wyższego i obowiązywała zarówno przy I-szym jak i II-gim etapie. Ten sposób kształtowania widełek płacowych pozwala doprowadzić docelowo do takiego ustalenia stawek wynagrodzeń, aby minimalne wynagrodzenie dla stanowiska hierarchicznie wyższego nie było mniejsze od maksymalnej stawki wynagrodzenia dla stanowiska niższego.

Przyjęta zasada kształtowania widełek płacowych zapewnia w konsekwencji poziom przeciętnych wynagrodzeń w poszczególnych grupach pracowników szkół wyższych na poziomie założonym w znowelizowanej ustawie o szkolnictwie wyższym, to jest według zasady 3:2 :1:1: w skali kraju.

Na podstawie materiałów własnych oraz analiz przekazanych przez resort edukacji związkom zawodowym, dotyczących „wykorzystania widełek płacowych” stwierdzamy, że tylko nieliczne wynagrodzenia w poszczególnych grupach pracowników szkół wyższych kształtują się w pobliżu górnego poziomu widełek; zarówno wynagrodzenia zasadnicze jak i dodatki funkcyjne.

Pragniemy zwrócić uwagę, że środki zapisane w ustawie budżetowej na rok 2004 jako rezerwa przewidziana na III-ci etap wzrostów wynagrodzeń dla pracowników szkolnictwa wyższego nie zapewniają pełnego finansowania zakładanego wzrostu, ponieważ brakuje:

1. środków dla pracowników zatrudnionych w latach 2003 i 2004 w uczelniach państwowych podległych MENiS ,
2. środków na wzrosty zatrudnienia w grupach profesorów oraz adiunktów wynikające z awansów,
3. pełnego finansowania dotacji dydaktycznej,
4. praktycznie - wzrostu środków na wydatki rzeczowe w ramach dydaktyki.

W konsekwencji rzeczywisty wzrost środków na jeden etat w każdej grupie pracowników będzie istotnie mniejszy od zakładanego. Fakt ten upewnia nas w przekonaniu, że wyższy niż przyjęty od 2001r. sposób wzrostu widełek płacowych bez pełnego finansowania, jest nie do przyjęcia.

Podtrzymujemy pozostałe uzgodnienia, a na roboczo przesyłamy propozycje drobnych korekt w tabelach dotyczących pracowników bibliotek oraz pracowników godzinowo płatnych.

- *Z poważaniem wiceprzewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” - Piotr Lewandowski*

Stanowisko Prezydium KK nr 184/04

w 60. rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego

W przededniu 60. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” oddaje hołd wszystkim uczestnikom tego bohaterskiego zrywu, mieszkańcom okupowanej Warszawy.

1 sierpnia 1944 roku dowództwo Armii Krajowej wydało rozkaz o rozpoczęciu długo oczekiwanej bitwy o wyzwolenie Warszawy spod niemieckiej okupacji w ramach akcji „Burza”. Był to akt niezwykłego heroizmu - nierówna walka z przeważającymi siłami wroga oddziałów Armii Krajowej i Szarych Szeregów, ludności cywilnej, dzieci i młodzieży.

NSZZ „Solidarność” czuje się spadkobiercą i kontynuatorem tradycji narodowo-wyzwoleńczej. W 1980 roku udowodniliśmy, że Polski Sierpień jest symbolem moralnej siły, siły, która - tym razem - w sposób bezkrwawy zmieniła oblicze świata.

Przez 45 lat komunistyczna propaganda usiłowała deprecjonować rangę Powstania Warszawskiego, poddawać w wątpliwość sens walki o wolność. Dziś nikt tego sensu nie kwestionuje. Musimy nadal walczyć o pamięć Polaków o Powstaniu Warszawskim. Dlatego z radością witamy powstanie Muzeum Powstania Warszawskiego. Z uznaniem odnosimy się do popularyzatorskiej pracy Instytutu Pamięci Narodowej i - po raz kolejny - protestujemy przeciwko próbom ograniczenia jego działalności poprzez drastyczne zmniejszenie środków budżetowych przeznaczonych na badania IPN.

Decyzja Prezydium KK nr 185/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM w sprawie algorytmu kwot środków FP na finansowanie zadań w województwie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Rady Ministrów ws. algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie poza propozycją likwidacji błędnego zapisu wyrazu „liczy” na wyraz „liczby” w § 3 pkt 7.

Decyzja Prezydium KK nr 186/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MK w sprawie upoważnienia do uzyskania nabytych w państwach członkowskich UE kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Kultury w sprawie upoważnienia do uzyskania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

Decyzja Prezydium KK nr 187/04

ws. opinii o projekcie ustawy MPS o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” uważa za pozytywne następujące rozwiązania zapisane w projekcie ustawy Ministra Polityki Społecznej o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych:

- 1) Art. 8 ust. 4a – wprowadzenie dodatku z tytułu wychowania dziecka w rodzinie wielodzietnej,
- 2) Art. 15 ust. 1a – wprowadzenie dodatku dla dzieci niepełnosprawnych na pokrycie wydatków związanych z dojazdem do szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej, również gdy siedziba szkoły znajdzie się w miejscowości, w której dziecko mieszka.

Jednocześnie NSZZ „Solidarność” postuluje, aby w projekcie zmian ustawy uwzględnić:

- 1) objęcie uprawnieniami do zasiłku rodzinnego dzieci studiujące do 24 roku życia, z uwzględnieniem dodatku z tytułu wychowania dziecka w rodzinie pełnej i niepełnej,
- 2) przywrócenie zasiłku pielęgnacyjnego dla dziecka z orzeczoną niepełnosprawnością w rodzinie zastępczej (do 1 maja br. wyżej wymienione świadczenie rodzina zastępcza pobierała).

Decyzja Prezydium KK nr 188/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MŚ w sprawie przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych wchodzących w skład KS dla strategii wykorzystania FS

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych wchodzących w skład Komitetu Sterującego dla strategii wykorzystania Funduszu Spójności z powodu braku zagwarantowania udziału w Komitecie Sterującym wszystkim reprezentatywnym związkom zawodowym.

Decyzja Prezydium KK nr 189/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGIP w sprawie przyjęcia Uzupełnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy ws. przyjęcia uzupełnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwoju Zasobów Ludzkich 2004 – 2006 z powodu:

I. usunięcia organizacji związków zawodowych z listy beneficjentów z Działań: 1.1 (Rozwój i modernizacja instrumentów i instytucji rynku pracy); 1.2 (Perspektywy dla młodzieży);

1.3 (Przeciwdziałanie i zwalczanie długotrwałego bezrobocia); 1.4 (Integracja zawodowa i społeczna osób niepełnosprawnych) i 1.6 (Integracja i reintegracja zawodowa kobiet) - w ramach Priorytetu Aktywna polityka rynku pracy oraz integracji zawodowej i społecznej.

Ponadto z Działania 1.3 usunięto działania towarzyszące, takie jak zapewnienie opieki nad dziećmi i osobami zależnymi od uczestników projektu (w większości dotyczy to osób bezrobotnych długotrwale).

II. usunięcia organizacji związków zawodowych z Komitetów Sterujących Działaniami:

2.3 (Rozwój kadr nowoczesnej gospodarki); 2.4 (Wzmocnienie zdolności administracyjnych) w ramach Priorytetu Rozwój społeczeństwa opartego na wiedzy;

3.2 (Informacja i promocja działań SPO RZL); 3.3 (Zakup sprzętu komputerowego) w ramach Priorytetu Pomoc techniczna.

Ponadto z działań 2.3 i 3.1 usunięto jako beneficjenta Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, której dotychczasowy wkład w rozwój polskiego menagementu i kadr należy ocenić wysoko.

Decyzja Prezydium KK nr 190/04

ws. przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do prac w Komitecie Sterującym Sektorowy Program Operacyjny Transport

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza kandydaturę Bogdana Ku-
biaka jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do uczestnictwa w pracach Komitetu Sterują-
cego Sektorowego Programu Operacyjnego Transport.

Decyzja Prezydium KK nr 191/04

ws. przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do prac w Komitecie Sterującym dla części transportowej Funduszu Spójności

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza kandydaturę Henryka Sikory jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do uczestnictwa w pracach Komitetu Sterującego dla części transportowej Funduszu Spójności.

Decyzja Prezydium KK nr 192/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGiP w sprawie trybu składania wniosków i umów o dofinansowanie projektów w ramach SPO-RZL

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy ws. trybu składania i wzoru wniosku o dofinansowanie realizacji projektu oraz wzoru umowy o dofinansowanie projektu w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich (wersja z 10 lipca 2004 roku) pod warunkiem podania jasnych zasad powołania i określenia trybu pracy Komisji Oceny Projektów (§ 3 pkt. 6 i 7).

Decyzja Prezydium KK nr 193/04

ws. dotacji finansowej

(do użytku służbowego)

Komunikat

W dniu 27 lipca 2004 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, podczas którego przyjęto stanowisko w 60. rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego, oddając hołd wszystkim uczestnikom tego bohaterskiego zrywu, mieszkańcom okupowanej Warszawy. Był to akt niezwykłego heroizmu - nierówna walka z przeważającymi siłami wroga oddziałów Armii Krajowej i Szarych Szeregów, ludności cywilnej, dzieci i młodzieży. NSZZ „Solidarność” czuje się spadkobiercą i kontynuatorem tradycji narodowo-wyzwoleńczej. W 1980 roku udowodniliśmy, że Polski Sierpień jest symbolem moralnej siły, siły, która - tym razem - w sposób bezkrwawy zmieniała oblicze świata.

Wypowiadając się na temat Krajowego Planu Działań na rzecz Zatrudnienia na rok 2005 prezydium KK określiło pakiet warunków podstawowych, jakie należy wypełnić przed przyjęciem tego dokumentu przez Radę Ministrów i Komisję Europejską, w tym m. in. ratyfikację Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy: 150 - o roli, zadaniach i organizacji administracji pracy; 156 - dotyczącej pracowników mających obowiązki rodzinne; 158 - dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy; 168 - popierającej zatrudnienie i ochronę przed bezrobociem; 181 - dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy oraz 183 - dotyczącej ochrony macierzyństwa.

Pozytywnie oceniając rozwiązania zapisane w projekcie ustawy Ministra Polityki Społecznej o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych, takie jak wprowadzenie dodatku z tytułu wychowania dziecka w rodzinie wielodzietnej, czy wprowadzenie dodatku dla dzieci niepełnosprawnych na pokrycie wydatków związanych z dojazdem do szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej, również gdy siedziba szkoły znajdzie się w miejscowości, w której dziecko mieszka, NSZZ „Solidarność” postuluje jednocześnie, aby projekt zmian ustawy objął także uprawnieniami do zasiłku rodzinnego dzieci studiujące do 24 roku życia, z uwzględnieniem dodatku z tytułu wychowania dziecka w rodzinie pełnej i niepełnej oraz przywrócił prawo do zasiłku pielęgnacyjnego dla dziecka z orzeczoną niepełnosprawnością w rodzinie zastępczej (do 01 maja br. wyżej wymienione świadczenie rodzina zastępcza pobierała).

Opiniując projekty rozporządzeń Ministra Gospodarki i Pracy: */1/ ws. kwalifikacji zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy oraz zakresu jej stosowania; /2/ ws. warunków i trybu dokonania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej i refundowania kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa oraz wymiaru dopuszczalnej pomocy; /3/ ws. trybu składania i wzoru wniosku o dofinansowanie realizacji projektu oraz wzoru umowy o dofinansowanie projektu w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 - 2006 oraz Ministra Edukacji Narodowej i Sportu ws. warunków wynagradzania za pracę dla pracowników uczelni państwowych (...)* prezydium KK zgłosiło do nich szereg uwag szczegółowych.

Nie wniesiono uwag do projektów rozporządzeń: Ministra Gospodarki i Pracy */1/ ws. wzorów sprawozdań okresowych, rocznych i końcowych z realizacji projektów, działań i programu w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 - 2006; /2/ ws. trybu, terminów i zakresu sprawozdawczości dotyczącej realizacji Narodowego Planu Rozwoju w odniesieniu do projektów, działań i programów operacyjnych, trybu kontroli realizacji narodowego Planu Rozwoju, trybu rozliczeń projektów, działań i programów operacyjnych; /3/ Ministra Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie ws. szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe; /4/ Ministra Kultury ws. upoważnienia do uzyskania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz /5/ Rady Ministrów ws. algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie.*

Negatywnie zaopiniowano projekty rozporządzeń Ministra Gospodarki i Pracy ws. *przyjęcia uzupełnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 - 2006 oraz Ministra Środowiska ws. przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych wchodzących w skład Komitetu Sterującego dla strategii wykorzystania Funduszu Spójności* między innymi z powodu braku zagwarantowania udziału w Komitetach Sterujących wszystkim reprezentatywnym związkom zawodowym.

W trakcie posiedzenia prezydium KK omówiło również przebieg prac w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, a także projekt uroczystości związanych z XXIV rocznicą Wydarzeń Sierpniowych 1980 roku.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

NEGOCJACJE W SPRAWIE WYNAGRODZEŃ

Do ustawowych kompetencji Trójstronnej Komisji należy prowadzenie dialogu społecznego w sprawach wynagrodzeń, zgodnie z ustawami:

- o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców (termin zakończenia rozmów do 10 września),
- o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej (rozmowy do 20 lipca),
- o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (rozmowy do 15 lipca).

Rząd zgodnie z określonym ustawowo terminem przesłał partnerom społecznym w dniu 15 czerwca następujące propozycje:

- średnioroczny wzrost wynagrodzeń pracowników państwowej sfery budżetowej nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń - 2,8%
- maksymalny roczny wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia zaliczonego w ciężar kosztów u przedsiębiorców - 4,5%
- wysokość minimalnego wynagrodzenia od 1 stycznia - 847,10 zł

Jednocześnie rząd przedłożył prognozy na 2005 r.:

- wzrost realny produktu krajowego brutto - 5,0%
- wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem - 2,8%
- przyrost wynagrodzeń w gospodarce narodowej - 6,3%
 - o w tym w sektorze przedsiębiorstw 6,7%
- przeciętne zatrudnienie w gospodarce narodowej - 8581 tys.

- stopa bezrobocia na koniec roku - 17,9%
- zatrudnienie ogółem w państwowej sferze budżetowej - 679 654

Rozmowy na temat wynagrodzeń odbywają się w Zespole ds. Budżetu, Wynagrodzeń i Świadczeń Socjalnych. W tym roku odbyło się łącznie 5 spotkań Zespołu na ten temat. Strony do porozumienia nie doszły. Podstawowym problemem był brak stosownych upoważnień dla przedstawicieli strony rządowej. Rząd uważał, że właściwa ocena impulsu inflacyjnego będzie możliwa dopiero we wrześniu. W tej sytuacji strona związkowa domagała się kontynuacji rozmów, mimo upływu ustawowych terminów. Przedstawiciele Związku domagają się podwyżki wynagrodzeń realnych w wysokości odpowiadającej połowie wzrostu PKB. Nie akceptowana jest też przez związkowców rządowa propozycja wzrostu płacy minimalnej tylko o wskaźnik inflacji (2,8%). Proponowana wysokość 847 zł oznacza, że pracownik może otrzymać „na rękę” 618 zł a podejmujący pracę po raz pierwszy tylko 80% tej kwoty.

Należy pamiętać że:

- udział osób z wynagrodzeniem minimalnym stanowi 4% ogólnego stanu zatrudnienia tj. ok. 256,5 tys. pracowników (dane GUS – październik 2002 r.),
- spośród pracowników otrzymujących wynagrodzenie minimalne 97% zatrudnionych jest w sektorze prywatnym,
- relacja między wynagrodzeniem minimalnym a przeciętnym wynagrodzeniem w gospodarce narodowej od kilku lat maleje:
 - o 1998 – 40%
 - o 2004 – 35,3%
 - o 2005 – 34,1% (wg propozycji rządowej)

W związku z zaniepokojeniem społeczeństwa polskiego szybkim wzrostem cen towarów i usług, a zwłaszcza żywności, jaki nastąpił w ostatnim okresie, przedstawiciele związków wezwali rząd do podjęcia natychmiastowych rozmów nad zmianą wskaźników wynagrodzeń w 2004 roku oraz podniesieniem płacy minimalnej. Utrzymanie dotychczasowego sposobu ustalania płacy minimalnej grozi pogłębieniem rozwarstwienia społecznego i narastania zjawiska, tzw. „biednych pracujących”. W sytuacji pogorszenia się w bieżącym roku relacji pomiędzy minimalnym wynagrodzeniem a przeciętnym wynagrodzeniem brutto w gospodarce narodowej rząd proponuje od przyszłego roku zerowy realny wzrost minimalnego wynagrodzenia. Rząd w ten sposób świadomie kreuje dalsze rozwarstwienie dochodów gospodarstw pracowniczych. Tymczasem od 1996 r. ponad dwukrotnie powiększyła się grupa osób, których poziom wydatków jest niższy od ustawowej granicy ubóstwa oraz od minimum egzystencji przyjętego za granicę ubóstwa skrajnego. Z analiz GUS i IPiSS wiadomo, że wykonanie niskopłatnej pracy sprzyja pauperyzacji, a dotyczy to najczęściej ludzi młodych, pracujących na stanowiskach robotniczych, w małych ośrodkach miejskich. Proponowana przez rząd wysokość płacy minimalnej nie ma żadnego związku z wyliczanym przez Instytut mini-

mum socjalnym, które dla typowego 3-osobowego gospodarstwa pracowniczego wyniosło w zeszłym roku ponad 1800 zł. W związku z powyższym strona związkowa wezwała Radę Ministrów do niezwłocznego przedstawienia projektu ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

W odpowiedzi na stanowisko strony związkowej w sprawie podjęcia przez rząd rozmów nad zmianą wskaźników w 2004 roku oraz podniesieniem płacy minimalnej strona pracodawców zaproponowała rozważenie możliwości przejścia na system negocjowania wskaźników wynagrodzeń post factum.

Na posiedzeniu plenarnym Trójstronnej Komisji w dniu 20 lipca wicepremier Hausner po wysłuchaniu argumentów stron zaproponował dalsze negocjacje na forum Zespołu ds. Budżetu na temat dwóch wskaźników płacowych (dla sfery budżetowej i sektora przedsiębiorstw), rozwiązań systemowych związanych z zatrudnieniem oraz nowelizacją ustawy o wynagrodzeniu minimalnym. Prace powinny zakończyć się 10 września. Propozycja ta została przyjęta przez członków Komisji.

• *Zbigniew Kruszyński – członek Prezydium KK*

POD PRESJĄ CZASU I OSZCZĘDNOŚCI NIE RODZĄ SIĘ DOBRE ROZWIĄZANIA

NSZZ „Solidarność”, podobnie jak OPZZ negatywnie ocenia proponowaną reformę finansów publicznych. Związkowcy są zwłaszcza zaniepokojeni propozycją, która ma umożliwić przesuwanie pieniędzy między poszczególnymi funduszami w ramach ubezpieczeń społecznych. Według „S” to zaprzeczenie reformy. „Solidarność”

przeciwna jest także przyjętej ustawie o świadczeniach przedemerytalnych. Popierała obywatelski projekt zmian zakładający przywrócenie zasiłków i podwyższenie świadczeń przedemerytalnych.

Poniżej rozmowa z Ewą Tomaszewską.

Rozmowa z Panią Ewą Tomaszewską, członkiem prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” ds. ubezpieczeń społecznych i kontaktów z parlamentem

- **Nowy system emerytalny działa w Polsce już 5 lat. Pani uczestniczyła w pracach nad reformą najpierw jako ekspert NSZZ „Solidarność”, później jako poseł. Jak Pani ocenia ten system? Co udało się zrobić, co należałoby poprawić?**
- Najpierw chcę podkreślić, że obecnie rząd podejmuje wysiłki, by reformę systemu ubezpieczeń społecznych całkowicie odwrócić. W projekcie ustawy, która wpłynęła już do Sejmu (bez stanowiska Komisji Trójstronnej, albowiem do Komisji skierowano ją w tym samym terminie, co do Sejmu, praktycznie wykluczając szansę na wprowadzenie ew. przyjętych przez Komisję zmian) wprowadzono dwie zmiany, które przekreślają cały dorobek prac nad reformą. Jednym z zasadniczych rozwiązań reformy było rozdzielenie poszczególnych rodzajów ryzyk po to, by każdy z tych funduszy kierował się swoją własną logiką. Rezultaty tego działania już są widoczne np. w funduszu chorobowym, gdzie co roku występuje ok. 0,5 mld zł oszczędności. Obecnie trwa presja na ograniczenie wydatków w sytuacji, w której składki do ZUS wpłacają jedynie pracownicy, a pieniędzy ze składek wystarczy na wypłaty świadczeń. Rząd chce ograniczyć wydatki po to, żeby zabrać pieniądze z naszych składek na inne cele. Zamiar, by pieniądze, jak niegdyś, mogły być swobodnie przesuwane między funduszami, ma zapewnić możliwość przejęcia pieniędzy z naszych składek do budżetu, jak to się zdarzyło w latach osiemdziesiątych. Praktycznie oznacza to niejawne dodatkowe opodatkowanie pracowników. Zdumiewające jest, że w trakcie prac nad wprowadzaniem reformy w I kwartale 1997 r., gdy pełnomocnikiem rządu ds. reformy był obecny wicepremier Jerzy Hausner, kwestia rozdzielenia ryzyk ubezpieczeniowych była uznana za je-

den z filarów reformy. W tej sprawie partnerzy społeczni zawarli porozumienie. Było ono bazą przyzwolenia społeczeństwa dla wdrożenia reformy. Dodam, że ustalenie to nie było kontrowersyjne. Jesteśmy oburzeni obecnymi propozycjami rządu. Z jednej strony jest to zaprzepaszczenie tego, czego dokonano w trakcie reformy. Jeśli na tę propozycję zgodzi się parlament, to można będzie zapomnieć o samofinansowaniu systemu. A jest on najtrudniejszy do reformowania ze względów finansowych i psychologicznych. Z obserwacji dopłat z budżetu państwa do ZUS z tytułu składek przekazywanych do OFE wynika, że dynamika wzrostu tych wpłat spada, tak więc niebawem kwoty dotacji z budżetu państwa zaczną się zdecydowanie zmniejszać. Jest to ważne ze względu na kondycję finansową systemu ubezpieczeń społecznych, ubezpieczeństwo naszych emerytur, a także z uwagi na finanse państwa. Teraz, by w krótkim okresie zaoszczędzić i pokazać, że nie jest tak źle w finansach publicznych, dla chwilowej korzyści podejmuje się decyzję, która może zaowocować zniszczeniem nowego systemu ubezpieczeń społecznych.

- **Jeśli jednak propozycje rządowe nie zyskają poparcia większości parlamentarzystów, czy uważa Pani, że reforma powiodła się?**
- Warto podkreślić, że gdybyśmy nie podjęli wysiłku reformy, byłibyśmy w znacznie gorszej sytuacji. W takiej, w jakiej niebawem znajdują się kraje Europy Zachodniej. Tam świadczenia są wyższe i znacznie większe zobowiązania systemu, a zarazem społeczeństwo znacznie starsze wobec tego większy problem z finansami publicznymi. Tam związki zawodowe zdecydowanie występują przeciwko reformom systemu zabezpieczenia społecznego i znacznie

trudniej będzie przeprowadzić te reformy. W Polsce związki wykazały pełne zrozumienie dla reformy. Uważaliśmy, że lepiej mieć może nawet mniejsze świadczenie, ale rzeczywiste, z pokryciem w pieniądzu, a nie deklaracje ustawowe bez pokrycia. Nie wolno zatem dla chwilowych korzyści, niszczyć działań, których efekty obliczone są na kilkadziesiąt lat.

- **Co związek sądzi nt. proponowanej zmiany zasad waloryzacji rent i emerytur?**
- Proponowane zmiany podważają konstytucyjną zasadę utrzymania wysokości świadczeń. Mam świadomość, że kosztowna jest każda operacja waloryzacji. Zapewne można te koszty ograniczyć, przesyłając informacje o waloryzacji razem ze zwykłą comiesięczną informacją poświadczającą wysokość wypłacanego świadczenia. Prawdą jest, że przy niskiej inflacji niewiele wzrastają świadczenia. Jednak dla osób o najniższych świadczeniach każda złotówka się liczy. Wspieranie z pieniędzy budżetowych świadczeń bardzo wysokich może budzić wątpliwości. Nam jednak chodzi o tych najuboższych. Często ludzie starsi nie mają pieniędzy na przeżycie. Wystarczy wziąć pod uwagę ceny leków, które galopują w górę. W tym kontekście trudno mówić choćby o utrzymaniu wartości tego świadczenia. Dla emerytów wydatki na leki są znaczącą pozycją w budżecie. Warto rozważyć sposób waloryzacji nie procentowej, a składowej, kwotowo-procentowej. By grupa ludzi najuboższych nie traciła w sensie nadążania ich dochodów za dochodami reszty społeczeństwa. Z tego powodu upieramy się, by utrzymać wynegocjowaną ustawę, która zawiera element uczestnictwa we wzroście gospodarczym. Ta ustawa daje gwarancję wzrostu świadczeń przy wzroście gospodarczym, z którym mamy obecnie do czynienia.
- **Jak związek odnosi się do rządowej propozycji weryfikacji rent?**
- Przede wszystkim wielokrotnie zadawaliśmy rządowi pytanie, jak skalkulowany jest koszt tego przedsięwzięcia. Ponie-

się go z jednej strony budżet: szereg badań, wdrożenie odpowiednich procedur. Z drugiej strony pojawiają się koszty społeczne, które będą ponosić renciści przyjeżdżający na badania; koszty przejazdu, koszty badań, uciążliwość tego procesu. Rząd twierdzi, że w ten sposób wyeliminuje się patologie. Osobiście trudno mi uwierzyć w to, że jeden lekarz podważy opinię drugiego lekarza, który badał pacjenta. Ponieważ jest wymóg oszczędnościowy, nie merytoryczny związany ze stanem zdrowia pacjentów, to będzie ta akcja prowadzona pod presją i stracą renty niekoniecznie ci, którzy powinni je stracić. Ponadto od dwóch lat spada liczba wypłacanych rent. Ten spadek jest wyraźny - o ok. 10 tys. miesięcznie. Oprócz wymogu oszczędności następuje wewnętrzne czyszczenie tego systemu. W tej sytuacji podejmowanie sztucznych działań jest nieracjonalne. Będą dodatkowe koszty, a nie będzie rezultatów. Może po prostu lepiej określić standardy przyznawania rent. Chodzi o to, by przy podobnych schorzeniach zapadały podobne decyzje we wszystkich województwach. Żeby nie było takich rozbieżności jak obecnie. Aktualnie trwają w parlamencie prace nad dwuinstancyjnością orzekania, ale „S” była przeciwna takiemu rozwiązaniu. Według nas wydłuża to cały proces dochodzenia do ostatecznej decyzji sądowej. Dwuinstancyjność wg zapisu w projekcie ustawy oznacza, że za każdym razem ten, który ocenia stan zdrowia pacjenta, jest poddany tej samej presji ekonomicznej decydenta, który płaci. Wobec tego to prawie ten sam sędzia w sprawie. Natomiast wśród osób niepełnosprawnych była artykułowana potrzeba możliwości zweryfikowania orzeczenia, bo czasem zdarzały się ewidentne pomyłki. Tymczasem system dotychczas funkcjonujący nie dawał możliwości naprawy błędu samemu ZUS-owi. Każdy z tych systemów ma jakieś defekty. Być może dałoby się wypracować formułę, która pozwalałaby na bardziej racjonalne rozwiązania, ale na to potrzebny jest czas, trzeba o tym dyskutować. Pod presją czasu i

oszczędności z pewnością nie powstają dobre rozwiązania.

- **Jak związek ocenia funkcjonowanie funduszy emerytalnych? Czy to, że OFE lokują przede wszystkim w papiery dłużne skarbu państwa, nie podważa idei reformy? Czy ten sposób inwestowania nie uzależnia drugiego filaru od kondycji państwa?**
- Jeżeli lokaty w obligacje skarbu państwa przynoszą odpowiednie dochody jest to jak najbardziej właściwy sposób inwestowania. Zazwyczaj właśnie inwestowanie w papiery dłużne skarbu państwa jako najbardziej bezpieczne jest formą pożądaną dla funduszy emerytalnych. Anomalia, jaka zaistniała na polskim rynku inwestycyjnym, spowodowała, że instrument najbezpieczniejszy był zarazem najbardziej dochodowym. Inną kwestią jest zadłużenie ZUS wobec OFE. Rzeczywiście uważamy to za zjawisko groźne dla bezpieczeństwa naszych przyszłych emerytur. Zadłużenie to nie było spłacane gotówką. Zostało przejęte przez budżet państwa. Mając do wyboru brak spłat lub spłaty obligacjami zgodziliśmy się na to drugie.
- **Reforma działa już 5 lat, a nie jest jeszcze domknięta. Nie ma ustawy o emeryturach pomostowych, nie wiadomo, kto będzie wypłacał emerytury z drugiego filaru. Czy Pani zdaniem brak tych rozwiązań może niekorzystnie wpłynąć na realizację reformy?**
- Oczywiście. Jest to nie tylko problem prawny, ale przede wszystkim finansowy. Dotąd nie określono, kto i ile ma wpłacać na przyszłe emerytury dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Kiedy trzeba będzie wypłacać należne (też nie wiadomo jakie) świadczenia, nie będzie ani środków, ani nie będzie wiadomo, kto jest zobowiązany dokonywać wypłat. Tymczasem naprawdę nie w każdym zawodzie można pracować do powszechnego wieku emerytalnego. Pomyślmy choćby o kontrolerach ruchu na lotniskach. Zagrożenia, wynikające z ich mniejszej

sprawności, mogą dotknąć wielu. Druga kwestia, to wypłaty emerytur z drugiego filaru. W III kadencji w Sejmie została złożona ustawa o zakładach emerytalnych. Nie została rozpatrzona - nie starczyło czasu. A sprawa nie jest błaha - to, czy utworzone zostaną nowe instytucje, w których można będzie za pieniądze z OFE wykupić świadczenie emerytalne, czy wypłacać je będzie któraś z istniejących instytucji, choćby ZUS czy OFE i w jakim trybie, wpłynie na koszty całego systemu, a zatem i na wysokość emerytur.

- **Właśnie przyjęta została ustawa o świadczeniach przedemerytalnych, wiem, że „S” popierała inny, społeczny projekt zmian. Na czym polegają najistotniejsze różnice i jak związek ocenia przyjęte przez parlament zmiany?**
- Projekty te były sprzeczne. Projekt obywatelski przewidywał przywrócenie zasiłków przedemerytalnych i podwyższenie wysokości świadczeń przedemerytalnych do 90% ustalonej emerytury, tj. przywracał uprawnienia sprzed 2002 roku. Poparło go ponad 650 tysięcy osób - żadna z inicjatyw obywatelskich nie cieszyła się taką akceptacją społeczną. Żadna też nie została tak lekceważąco potraktowana przez parlament. Po roku leżenia w komisjach sejmowych bez rozpatrzenia została doklejona do oszczędnościowego programu rządowego. Projekt rządowy przewidywał ograniczenie uprawnień do świadczeń przedemerytalnych i obniżenie ich wysokości. Ten projekt przyjęto w szybkim tempie - w sprawozdaniu komisji nie znalazło się ani jedno słowo z projektu obywatelskiego. Rząd prezentował stanowisko, że wystarczy pozbawić bezrobotnych prawa do zasiłku, by się wreszcie wzięli do poszukiwania pracy i nie narażali budżetu państwa na wydatki.

– **Dziękuję za rozmowę**

• *Aleksandra Leicht*

Rozmowa została opublikowana w miesięczniku ZUS „Ubezpieczenia społeczne” Nr 5 (14) – 2004

ZASADY ZMNIEJSZANIA I ZAWIESZANIA ZASIŁKÓW I ŚWIADCZEŃ PRZEDEMERYTALNYCH

w okresie od 01.08.2004 do 28.02.2005

I. Kwoty wpływające na zmniejszanie i zawieszanie świadczeń obowiązujące od 01.08.2004 do 2005 (w zł brutto):

- miesięczna dopuszczalna kwota przychodu - 1.100,80
- roczna dopuszczalna kwota przychodu (za 7 miesięcy) - 7.705,60
- miesięczna graniczna kwota przychodu - 1.541,10
- roczna graniczna kwota przychodu (za 7 miesięcy) - 10.787,70

II. Wysokość świadczeń pobieranych w okresie od 01.08.2004 do najbliższej waloryzacji emerytur i rent, tj. prawdopodobnie do 28.02.2006 (w zł/miesiąc) w kwotach brutto i (netto):

Uwaga! Wszystkie kwoty świadczeń i dodatkowych przychodów zostały podane w wartościach brutto oraz w wartościach netto (w nawiasach). Kwoty netto dla świadczeń (zasiłki i świadczenia przedemerytalne) uwzględniają: zaliczkę na podatek (19%), składkę na ubezpieczenie zdrowotne (0,5%) - nie podlegającą odliczeniu od podatku oraz kwotę zmniejszającą zaliczkę na podatek (44,17 zł/m-c). Natomiast kwoty netto dla dodatkowych przychodów (z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę) uwzględniają podstawowe koszty uzyskania w wysokości 102,25 zł/m-c oraz 0,5% składki na ubezpieczenie zdrowotne (nie podlegającej odliczeniu od podatku) - nie uwzględniają kwoty zmniejszającej zaliczkę na podatek (44,17 zł/m-c), gdyż kwota ta została uwzględniona przy wyliczaniu kwot netto zasiłków.

605,10 (531,30) - dawny zasiłek przedemerytalny w minimalnej wysokości (120% zasiłku podstawowego),

806,80 (693,60) - dawny zasiłek przedemerytalny w maksymalnej wysokości (160% zasiłku podstawowego),

1.008,40 (855,90) - dawne maksymalne świadczenie przedemerytalne (200% zasiłku podstawowego) przyznawane jako 80% hipotetycznej emerytury,

powyżej 1.008,40 (855,90) - dawne świadczenie przedemerytalne przyznawane jako 90% hipotetycznej emerytury 1.008,40 (855,90) (bez określonej maksymalnej kwoty tego świadczenia),

670,00 (583,50) - świadczenie przedemerytalne przyznawane od 01.08.2004 r. (na nowych zasadach) w jednakowej wysokości dla wszystkich uprawnionych, niezależnie od wysokości hipotetycznej emerytury, z wyłączeniem osób przechodzących na świadczenie po utracie renty z tytułu niezdolności do pracy, której wysokość wynosiła mniej niż 670 zł,

562,58 (497,00), **519,29** (462,20), **432,74** (392,50) - świadczenia przedemerytalne przyznawane od 01.08.2004 r. (na nowych zasadach) osobom przechodzącym na to świadczenie bezpośrednio po utracie renty z tytułu niezdolności do pracy (całkowitej – dawna I i II gr, całkowitej wypadkowej oraz częściowej – dawna III gr), której wysokość wynosiła mniej niż 670 zł, (wysokość świadczenia zależna od rodzaju pobieranej renty).

III. Przypadki zawieszania, zmniejszania bądź pobierania świadczenia w pełnej wysokości w okresie od 01.08.2004 do 28.02.2005:

- **świadczenie pobierane jest w pełnej wysokości** gdy wysokość świadczenia + dodatkowy przychód z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 104 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (czyli: zatrudnienia w tym umowa zlecenia i inne umowy cywilno prawne o podobnym charakterze, służby oraz pozarolniczej działalności gospodarczej) nie przekroczy kwoty

1.100,80 zł/m-c (brutto) lub kwoty
7.705,60 zł /7 m-cy (brutto).

10.787,70 zł/7m-cy (netto:
7.196,70).

Przykłady:

1. Osoba pobiera od 01.08.2004 r. do 28.02.2005 r. świadczenie w wys. 605,10 zł (netto: 531,30) miesięcznie. Dodatkowy przychód tej osoby może wynieść nie więcej niż 495,70 zł (netto: 343,80) w każdym miesiącu [$1.100,80 - 605,10 = 495,70$ (brutto) : $1,23 \times 0,81 + 19,43 \times 0,994 = 343,79$ (netto)] lub w rozliczeniu rocznym do 3.469,90 zł (netto: 2.406,50), gdyby osiągnięte dodatkowe przychody były różne w poszczególnych miesiącach, np.: w sierpniu i wrześniu – „0” w październiku – 1.982,80 zł, w listopadzie – „0” a w grudniu, styczniu i lutym po 495,70 zł [$7.705,60 - (605,10 \times 7) = 3.469,90$ (brutto) : $1,23 \times 0,81 + 135,99 \times 0,994 = 2.406,52$ (netto)]. W przypadku osiągnięcia dodatkowych przychodów przekraczających podane wyżej kwoty (495,70/m-c lub 3.469,90/7 m-cy) ale nie większych niż 1.541,10 zł/m-c lub 10.787,70/7 m-cy świadczenie będzie podlegało zmniejszeniu (patrz też poniżej – przypadek zmniejszanie świadczenia).
2. Osoba pobiera świadczenie w wys. 1.101,00 zł (netto: 930,50) miesięcznie. Przy takiej wysokości świadczenia osoba ta nie może osiągać żadnych dodatkowych przychodów, gdyż przepisy ustawy o świadczeniach przedemerytalnych stanowią, że jeżeli wysokość świadczenia przedemerytalnego jest wyższa od dopuszczalnej kwoty przychodu (1.100,80), świadczenie podlega zawieszeniu, niezależnie od kwoty uzyskiwanego przychodu (patrz też poniżej – przypadek zawieszanie świadczenia).
 - **świadczenie jest zawieszane** gdy osoba pobierająca świadczenie w wysokości przekraczającej kwotę 1.100,80 zł (netto: 930,30) **osiągnie jakiegokolwiek przychód** lub gdy osoba pobiera świadczenie w wysokości nie przekraczającej kwoty 1.100,80 zł i osiągnie dodatkowe przychody w wysokości przekraczającej kwotę graniczną tj. 1.541,10 zł/m-c (netto: 1.028,09) lub

Przykłady:

1. Osoba pobiera świadczenie w wysokości 432,74 zł (netto: 392,50) miesięcznie. Dodatkowy przychód tej osoby może wynieść nie więcej niż 1.541,10 zł (1.028,10) w każdym miesiącu [$1.541,10 : 1,23 \times 0,81 + 19,43 \times 0,994 = 1.028,09$ (netto)] lub w rozliczeniu rocznym do 10.787,70 zł /7 m-cy (netto: 7.196,60) - gdyby osiągnęte dodatkowe przychody były różne w poszczególnych miesiącach. W przypadku osiągnięcia dodatkowych przychodów przekraczających podane wyżej kwoty (1.541,10/m-c lub 10.787,70/7m-cy) świadczenie będzie zawieszane.
- **świadczenie jest zmniejszane** gdy wysokość świadczenia (nie przekraczającego kwoty 1.100,80 zł/m-c) + dodatkowy przychód (nie większy niż 1.541,10 zł /m-c lub 10.787,70/7 m-cy w rozliczeniu rocznym) przekroczy kwotę 1.100,80 zł/m-c lub 7.705,60/7 m-cy w rozliczeniu rocznym. Kwota przekroczenia, pomniejszona o składki na ubezpieczenia społeczne należne od ubezpieczonego, zmniejsza pobierane świadczenie ale z ograniczeniem, że po zmniejszeniu świadczenie nie może być mniejsze niż 350,00 zł (netto: 325,90).

Przykłady:

1. Osoba pobiera świadczenie w wysokości 432,74 zł (netto: 392,50) miesięcznie oraz osiąga dodatkowy przychód w wysokości 1.541,00 zł /m-c (netto: 1.028,00). Suma pobieranego świadczenia i osiąganego dodatkowego przychodu stanowi kwotę 1.973,74 zł/m-c i przekracza miesięczną dopuszczalną kwotę przychodu (1.100,80) o 872,94 zł ($1.973,74 - 1.100,80 = 872,94$) a po pomniejszeniu o składki o 709,71 zł ($872,94 : 1,23 = 709,71$). W tym przypadku świadczenie będzie zmniejszone o kwotę przekroczenia pomniejszoną o składki na ubezpieczenia społeczne ale nie więcej niż o kwotę 82,74 zł ($432,74 - 350,00 = 82,74$ zł). Po zmniejszeniu świadczenia mie-

- sięczny dochód brutto tej osoby wyniesie 1891,00 zł $[(1.541,00 + 432,74) - 82,74 = 1891,00]$ a netto 1.353,90 zł $(1.028,00 + 325,90 = 1.353,90)$. Gdyby osiągnęte dodatkowe przychody były różne w poszczególnych miesiącach (ale nie przekraczają kwoty 10.787,70 zł) to w rozliczeniu rocznym kwotę zmniejszenia wylicza się identycznie tylko w oparciu o roczną dopuszczalną kwotę przychodu (7.705,60 zł) i roczną graniczną kwotę przychodu (10.787,70 zł).
2. Osoba pobiera świadczenie w wysokości 670,00 zł (netto: 583,50) miesięcznie oraz osiąga dodatkowy przychód w wysokości 1.541,00 zł /m-c (netto: 1.028,00). Suma pobieranego świadczenia i osiąganego dodatkowego przychodu stanowi kwotę 2.211,00 zł/m-c i przekracza miesięczną dopuszczalną kwotę przychodu (1.100,80) o 1.110,20 zł $(2.211,00 - 1.100,80 = 1.110,20)$ a po pomniejszeniu o składki o 902,60 zł $(1.110,20 : 1,23 = 902,60)$. W tym przypadku świadczenie będzie zmniejszone o kwotę przekroczenia pomniejszoną o składki na ubezpieczenia społeczne ale nie więcej niż o kwotę 320,00 zł $(670,00 - 350,00 = 320,00)$ zł). Po zmniejszeniu świadczenia miesięczny dochód brutto tej osoby wyniesie 1891,00 zł $[(1.541,00 + 670,00) - 320,00 = 1891,00]$ a netto 1.353,90 zł $(1.028,00 + 325,90 = 1.357,90)$.
 3. Osoba pobiera świadczenie w wysokości 1.008,40 zł (netto: 855,90) miesięcznie oraz osiąga dodatkowy przychód w wysokości 824,00 zł /m-c (netto: 558,69). Suma pobieranego świadczenia i osiąganego dodatkowego przychodu stanowi kwotę 1.832,40 zł/m-c i przekracza miesięczną dopuszczalną kwotę przychodu (1.100,80) o 731,60 zł $(1.832,40 - 1.100,80 = 731,60)$ a po pomniejszeniu o składki o 594,80 zł $(731,60 : 1,23 = 594,80)$. W tym przypadku świadczenie będzie zmniejszone o kwotę przekroczenia pomniejszoną o składki na ubezpieczenia społeczne tj. o 594,80 zł. Po zmniejszeniu świadczenia miesięczny dochód brutto tej osoby wyniesie 1.237,60 zł $[(824 + 1008,40) - 594,80 = 1237,60]$ a netto 935,80 zł $[(1008,40 - 594,80) \times 0,805 + 44,17 + 558,69 = 935,81]$.
- Opracował: Jerzy Płaza z ZR Dolny Śląsk

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w czerwcu 2004 r.

Wyszczególnienie	VI 2004			I-VI 2004
	XII 2003=100	VI 2003=100	V 2004=100	I-VI 2003=100
O G Ó Ł E M	103,5	104,4	100,9	102,5
w tym:				
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	106,2	107,2	102,3	104,0
Żywność i napoje bezalkoholowe	107,2	108,1	102,7	104,4
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	101,4	102,9	100,2	102,5
Odzież i obuwie	97,7	96,6	100,0	96,3
Mieszkanie	102,8	104,6	100,2	103,1
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	103,0	105,2	100,2	103,6
w tym nośniki energii	100,4	103,9	100,1	103,4
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	101,9	102,1	100,3	101,0

Transport	107,6	109,7	99,8	104,9
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	113,5	117,8	99,4	107,7

Mieszkania oddane do użytku^{a)} w okresie I-VI 2004 r.

Formy budownictwa	2004				
	VI			I-VI	
	liczba mieszkań	VI 2003=100	V 2004 = 100	liczba mieszkań	I - VI 2003 =100
Ogółem	7343	39,5	98,9	49828	75,1
Spółdzielcze	782	83,1	183,6	4366	80,1
Indywidualne	4015	27,3	83,1	30670	65,9
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	2079	93,9	110,4	11479	106,3
Pozostałe ^{b)}	467	64,1	166,2	3313	94,3

a) Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych.

b) Zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w czerwcu 2004 r.

Wyszczególnienie	VI 2004			I - VI 2004
	w liczbach bezwzględnych	V 2004 = 100	VI 2003 = 100	I - VI 2003=100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	4688,4	100,2	99,3	98,9
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	2405,01	102,2	104,5	105,1
w tym bez wypłat z zysku	2389,78	101,7	104,3	105,1

Źródło: Polska Statystyka Publiczna

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

SYTUACJA W FUNDUSZACH CELOWYCH RYNKU PRACY

W roku 2003 znacząco poprawiła się sytuacja obu funduszy celowych rynku pracy to jest Funduszu Pracy jak i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Tak wynika z analizy sprawozdań z wykonania planów finansowych obu funduszy przygotowanych przez Ministra Gospodarki i Pracy dla sejmowej Komisji polityki społecznej i rodziny a także z raportu Najwyższej Izby Kontroli z wykonania budżetu państwa w 2003 roku.

Zasadnicza uwaga. To, że poprawiła się sytuacja finansowa funduszy nie oznacza, że jest tam dobrze i że poprawiła się sytuacja w obsłudze bezrobotnych, w sytuacji wieloletniego zarejestrowanego bezrobocia (3175,7 tys. osób) i stopy bezrobocia (20%).

Fundusz Pracy

Sytuacja przychodów Funduszu Pracy w 2003 roku znacznie obciąża ogromny kredyt w wysokości 2 400 000 tys. zł pobrany na wypłaty zasiłków dla bezrobotnych, zasiłków i świadczeń przedemerytalnych, którego termin spłat mija 30 marca 2006 r.

Moim zdaniem parlament winien tak zwiększyć dotację do Funduszu Pracy w roku 2005 aby spłacić kredyt bez odsetek za fundusz, a dysponent funduszu winien ostrożniej korzystać z tej formy ratowania płynności FP a lepiej szacować przychody funduszu czy liczbę zasiłkobiorców. Największe kwoty wydatków FP stanowiły wydatki na zasiłki dla bezrobotnych oraz zasiłki i świadczenia przedemerytalne w kwocie 8 717 512 tys. zł. = 83,1% ogółu wydatków.

wypłacono z FP	w roku 2003	w 2002 roku
Zasiłków dla bezrobotnych	472,4 tys.	(556,7 tys.)
Zasiłków przedemerytalnych	321,0 tys.	(350,7 tys.)
Świadczeń przedemerytalnych	188,9 tys.	(136,6 tys.)
Razem	982,3 tys.	(1.044,0 tys.)

Faktyczna liczba wypłacanych zasiłków w 2003 r. była niższa zarówno od roku ubiegłego jak i od rządowych szacunków za rok 2003 (różnica o około 150 tys. osób). Ponadto jest dowodem na ucieczkę pracowników na świadczenia przedemerytalne (o 50 tys. więcej) ze strachu przed planem Hausnera – Patera. Zwrócić należy uwagę na niskie walory tak zasiłku dla bezrobotnych (przeciętna miesięczna wynosi 499,90 zł) jak i świadczeń przedemerytalnych (1.046,00 zł) niezgodnym z duchem i literą Konwencji MOP 102,168 i EKS.

Znacznie lepiej w stosunku do lat ubiegłych wyglądało finansowanie aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu – 1.406.609 tys. zł = 13,4% ogółu wydatków, w rezultacie znacząco wzrosła liczba (do 557.615 osób) objętych różnymi formami aktywizacji w stosunku do roku 2002 (246.253 osoby). W latach ubiegłych 2000, 2001, 2002 udział wydatków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu w strukturze wydatków ogółem sukcesywnie malał odpowiednio od 16,4%, 9,7% do 8,0%.

Wydatki na aktywne formy wg zadań.

Wyszczególnienie	Plan wg ustawy budżetowej	Wykonanie	% wykonania do planu
Szkolenia	140.000	109.191	78,0
Prace interwencyjne	235.900	222.863	94,5
Roboty publiczne	87.100	297.371	341,4
Absolwenci	450.000	496.774	110,4
Refundacja wynagrodzeń młodocianych	411.400	225.891	54,9
Programy specjalne	56.000	30.279	54,1
Umorzenia pożyczek	25.000	24.240	97,0
Ogółem	1.405.400	1.406.609	100,1
Bez młodocianych	994.000	1.180.718	118,7

Liczba osób objętych w 2003 r. różnymi formami aktywizacji zawodowej

Wyszczególnienie	Liczba osób uczestnicząca w programie	Liczba osób które zakończ. program	Liczba osób które uzyskały zatrudnienie po zakończ. uczestn. w programie	Efektywność zatrudnienia w % (5:4)
Szkolenia	126.600	117.514	47.228	40,2
Prace interwencyjne	122.867	97.382	68.130	70,0
Roboty publiczne	103.440	89.202	14.708	16,5
Refund.wynagrodz. i składek za absolwent.	36.297	26.013	19.701	75,7
Stáže absolwenckie	149.772	101.271	42.008	41,5
Programy specjalne	9.660	6.409	2.899	45,2
Pożyczki	8.979	8.979	8.979	100,0
Razem	55.615	446.770	203.653	45,6

**Porównanie liczby osób objętych aktywnymi formami przeciwdziałania bezrobociu
w 2003 i 2002 roku**

Wyszczególnienie	2002	2003	Różnice 2003 – 2002	
			w osobach	w %
Razem	246 253	557 615	311 362	226,4
Szkolenia	51 472	126 600	75 128	246,0
Prace interwencyjne	58 314	122 867	64 553	210,7
Roboty publiczne	34 368	103 440	69 072	301,0
Refundacja absolwentów	27 213	36 297	9 084	133,4
Stáže absolwenckie	66 708	149 772	83 064	224,5
Programy specjalne	4 413	9 660	5 247	218,9
Pożyczki razem	3 495	8979	5 484	256,9
- dla bezrobotnych	2 677	5 403	2 726	201,8
- dla zakładów pracy	818	3 576	2 758	437,2

Koszt uczestnictwa jednej osoby w poszczególnych programach aktywizacji zawodowej oraz koszt uzyskania zatrudnienia przez jedną osobę (efektywność zatrudnienia)

Rodzaj programu	Koszt uczestnictwa w programie (w zł/osobę)	Efektywność zatrudnieniowa (w zł/osobę)
Szkolenia	862,4	2 311,6
Prace interwencyjne	1 813,9	3 271,1
Roboty publiczne	2 874,8	20 218,3
Refundacja – absolwenci	1 627,8	2 999,2
Stáže absolwentów	2 149,0	7 661,9
Programy specjalne	3 134,5	10 444,6

W rezultacie rząd winien robić wszystko aby FP w roku 2005 odzyskał samodzielność finansową a także przyczynił się do kolejnego zwiększenia wydatków na rozwijanie aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu, głównie przez tworzenie nowych i lepszych miejsc pracy zarówno

dla młodzieży jak i bezrobotnych kobiet oraz bezrobotnych długoletnich.

Natomiast Związek winien się bić o rozszerzenie tak standardów usług przez administrację pracy, jak i podwyższanie zasiłków dla bezrobotnych, świadczeń

przedemerytalnych a przede wszystkim o podwyższanie płac (przykra niespodzianka – wzrost inflacji).

Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Fundusz po zmianach prawnych (obcięcie katalogu wypłat pracowniczych, likwidacja kontroli społecznej) i organizacyjnych (likwidacja Biur Terenowych Funduszu), a także poprzez podwyższenie składki pracodawców oraz zwrot długu pracodawców sektorów węgla kamiennego i przemysłu obronnego odzyskał płynność płatniczą. W rezultacie pod koniec 2003 r.

Fundusz odzyskał płynność płatniczą tak, że zarówno spłacił pobrany kredyt w wysokości 150 000 tys. zł jak i wypłaca bez zwłoki mocno okrojone świadczenia pracownicze. Generalnie można stwierdzić, że fundusz odzyskał płynność finansową kosztem pracowników (znacząco obcięty katalog wypłat + zwolnienia pracowników FGŚP) i pracodawców (podwyższenie składki pracodawców). Skutki ograniczenia katalogu świadczeń pracowniczych spowodowały znaczny spadek wypłat pracowniczych. Lepiej wyglądają wyniki Funduszu zbiorczo za lata 1994 – 2003.

Zestawienie wypłaconych świadczeń z FGŚP w latach 1994-2002

Wyszczególnienie	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	94-2004 ogółem
Świadczenia ogólne	28.907	92.172	218.380	235.185	187.798	561.048	404.202	373.858	354.208	187.332	2.643.089
Jednorazowe świadc.	17.132	20.810	27.100	40.329	67.005	168.417	88.130	57.933	-	-	486.856
Pożyczka tyt. składki na ubezp. społeczne	-	-	-	-	-	141.396	86.296	52.959	-	-	280.651
Jednorazowe od- szkod. pieniężne (L-4)	1	100	78	65	86	51	103	49	11	54	598
Gwarantowane wynagrodz. za pracę	11.774	29.429	116.256	127.529	58.708	155.572	96.896	103.793	125.843	86.020	911.820
Ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynk.	-	10.285	18.222	15.437	13.966	22.367	23.323	27.843	29.759	13.184	164.386
Odszkodowanie z art. 36 kp skrócony okr. Wypowiedzenia	-	5.369	8.596	4.608	7.401	11.025	10.686	9.764	9.677	12.294	68.420
Odprowa pieniężna tyt.rozw.pracy z przycz.pracodawcy	-	17.428	33.731	26.080	28.178	45.129	53.500	52.960	61.882	44.071	362.959
Odszkod. z art. 7a ust. z 28.12.1989	-	5.303	9.110	13.483	10.425	16.727	20.010	19.820	33.021	15.511	129.410
Składki ubezpieczeń.	-	-	-	-	-	-	20.188	48.726	94.015	51.198	214.127
Świadc. emerytalne i rencyjów	-	3.448	5.287	7.654	2.028	364	7	11	-	-	18.799
Odprowy górnicze, odprowy przem. obronnego	-	-	-	-	-	-	2.221 2.842	-	-	-	2.221 2.842

Dane MG, PiPS + obliczenia własne
1 wypłaty gasnące

Zadaniem rządu jest przygotowanie nowelizacji ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych tak, aby katalog świadczeń był pełny oraz przedstawienie planu rozwoju Funduszu, włącznie z zapewnieniem informacji dla partnerów społecznych, a także przywrócenia rady funduszu z prawem wypowiedzania się o wysokości składki. Zadaniem Związku jest odpowiedni nacisk w tym zakresie tak poprzez Trójkrotną Komisję ds. Społeczno Gospodarczych

jak i Naczelną Radę Zatrudnienia (którą też należy powołać na nową kadencję).

Praca

Nie wiem dlaczego nie wydatkowano żadnych środków w ramach programów realizowanych za środków bezzwrotnej pomocy zagranicznej w części PRACA za co odpowiedzialne było MG, PiPS zarówno w zakresie programów:

- Rozwój kompetencji w zakresie programowania i zarządzania EFS (3.750.000 euro)
- Publicznych służb zatrudnienia (3.500.000 euro)
- Koordynacji i współpracy pomiędzy instytucjami rynku pracy (2.500.000 euro).

Wiem tylko, że do dnia dzisiejszego nie jest uruchomiony system SIMIK, nie ma

regionalnych ośrodków szkoleniowych EFS, kuleje szkolenie i brakuje sprzętu komputerowego dla pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, brak wiarygodnego systemu zbierania danych o bezrobotnych i przetwarzania ich na szczeblu powiatowym, regionalnym i centralnym.

- *Jacek Smagowicz - Gdańsk, lipiec 2004 r*

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

SZKOLENIA PODSTAWOWE

Działania w regionach cały czas się rozwijają

W regionach zaangażowanych już w projekt powszechnych szkoleń podstawowych nt. organizowania się i rozwoju związku (tzn. w tych regionach, które są po roboczym spotkaniu w „Dalu”) trwają działania – o różnym stopniu zaawansowania. W części regionów odbywają się już szkolenia dla komisji zakładowych, w części zrealizowano szkolenie przygotowawcze

dla regionalnych władz, szkoleniowców i organizatorów, część regionów szykuje je dopiero. We wszystkich tych działaniach pomagają metodycy oraz organizatorzy z BOiR. Oficjalna informacja o całej akcji została też przekazana związkowcom podczas regionalnych WZD.

- *jpp*

BHP

Kolejne doroczne seminarium z GIP

W dniach 29-30 czerwca odbyło się w przymorskim „Dalu” kolejne seminarium dla związkowych – regionalnych i branżowych – koordynatorów ds. BHP oraz wywodzących się z „Solidarności” SIP-owców.

Stroną organizacyjną zajmowali się specjaliści z KK (Iwona Pawlaczyk i Jan Plata-Przechlewski); a zajęcia prowadzili inspektorzy z gdańskiego oddziału PIP – Janusz Białek (mówił o zmianach w kodeksie pracy) i Dariusz Smoliński (mówił o ocenie ryzyka zawodowego).

W seminarium wzięło udział 18 związkowców z różnych regionów i branż. Seminarium uznali za bardzo interesujące.

Na marginesie – wymowny przytyczek dot. traktowania spraw pracowniczych w naszym państwie: do jednej uczestniczek seminarium przyjechali przedstawiciele pracodawcy (z działu kadr i z innych związków zawodowych), by w – tych nietypowych dość okolicznościach – wręczyć jej wypowiedzenie układu zbiorowego pracy!

- *jpp*

DZIAŁ DS. OCHRONY ŚRODOWISKA PRACY I EKOLOGII

MIĘDZYRESORTOWA KOMISJA DS. NDS-ÓW I NDN-ÓW

W dniu 9 czerwca 2004 r. odbyło się XLVI posiedzenie Międzyresortowej Komisji ds. Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń i Natężeń Czynn timerów Szkodliwych dla Zdrowia w Środowisku Pracy. Porządek obrad Komisji przewidywał:

- przedstawienie uzasadnień propozycji wartości dopuszczalnych stężeń dla substancji chemicznych,
- dyskusję nad ww. propozycjami,
- przyjęcie wniosków do Ministra Gospodarki i Pracy o ustanowienie NDS ww. substancji chemicznych,
- sprawy różne.

Po dyskusji i podsumowaniu wyników głosowań Międzyresortowa Komisja wnioskowała o wprowadzenie do wykazu wartości najwyższych dopuszczalnych stężeń następujących chemicznych czynników szkodliwych dla zdrowia nie ujętych dotychczas w wykazie:

- chlorek chloroacetyl u,
- 1,2-Epoksypropan,
- 2,2'-Iminodietanol,
- izopentan / metylobutan /,
- neopentan / 2,2-dimetylopropan /,

- tlenek diazotu.

Jednocześnie Komisja ds. NDS i NDN wnioskowała o wprowadzenie następujących zmian w wykazie najwyższych dopuszczalnych stężeń chemicznych czynników szkodliwych dla zdrowia:

- akrynal metylu – zmiana wartości,
- 1,4-Dioksan – zmiana wartości,
- eter diizopropylowy – zaproponowano nie oznaczać NDSch,
- pentan – zmiana wartości,
- terpentyna – zmiana wartości.

W dyskusji członkowie Komisji zwrócili uwagę na brak aktualnych rozporządzeń Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy oraz w sprawie czynników rakotwórczych.

Przewodnicząca prof.dr hab. med. Danuta Koradecka przyjęła wniosek o wystąpienie Międzyresortowej Komisji ds. NDS i NDN do Ministra Zdrowia w tej sprawie.

- *Iwona Pawlaczyk*

INFORMACJE RÓŻNE

IX KONGRES SEKRETARIATU EMERYTÓW I RENCISTÓW

W dniu 23 czerwca 2004 r., w Łodzi odbył się IX Kongres Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność”. Delegaci dokonali oceny działalności Rady za ostatnie dwa lata. Następnie omówiono zadania na przyszłość. Kongres dokonał zmian w Regulaminie Działalności KS EiR, dostosowując go do zmian w Statucie związku, który został przyjęty na XVII KZD NSZZ „Solidarność” w Spale. Uzupełniono skład Rady o przedstawiciela nowo powstałej Regionalnej Sekcji Emerytów i Rencistów w Regionie Jeleniogórskim oraz przedstawicieli dwóch Regionalnych Sekcji, które reaktywowały swą działalność z Regionów Częstochowskiego i Podkarpacie, a także o trzech nowych członków Rady, w miejsce tych, którym wygasły mandaty. Kongres zobowiązał wszystkich delegatów

(Uchwała Nr 2) do złożenia do IPN wniosków o status pokrzywdzonego. Zobowiązano też Radę KS EiR do wystąpienia do Komisji Krajowej z wnioskiem o zaskarżenie do Trybunału Konstytucyjnego ustawy o emeryturach i rentach z ubezpieczenia społecznego. Przyjęto również dwa stanowiska. Pierwsze w sprawie zwolnienia emerytów i rencistów z opłat za niektóre usługi medyczne oraz ustalenia niskiego ryczałtu za leki. W drugim stanowisku, delegaci domagają się, aby rząd w ciągu trzech lat dostosował ustawę emerytalno-rentową do zmiany zasad waloryzacji z procentowej na kwotową.

- *Zbigniew Gałązka – przewodniczący Sekretariatu Emerytów i Rencistów*